

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกคือผู้รับใช้โลกในปัจจุบัน ลูกต้องไม่มีสำนึกที่เป็นร่างในแง่ใดๆ
- คำถาม:** นิสัยใดที่ขัดต่อกฎทางจิตวิญญาณและก่อให้เกิดความเสียหายมากมาย?
- คำตอบ:** การรับฟังเรื่องราวจากภาพยนตร์หรืออ่านนิยายนั้นเป็นการขัดต่อกฎเกณฑ์โดยสิ้นเชิง การทำเช่นนั้นทำให้เกิดความเสียหายมาก บาบ่าได้ห้ามลูกๆไม่ให้อ่านหนังสือเช่นนั้น หากบีเคคนใดอ่านหนังสือเช่นนั้น ลูกสามารถเตือนพวกเขาได้
- เพลง:** : มองดูที่ใบหน้าของคุณในกระจกหัวใจ โอ้ จิตใจ!

โอมชานติ พ่อทางจิตพูดกับลูกทางจิตที่สดแสนหวาน: จงตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกได้ก้าวหน้าไปในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงมากแค่ไหนและลูกได้กลับมาสะโตประธานจากตาโมประธานมากแค่ไหน เพราะยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร บาบของลูกจะถูกตัดออกไปไปมากเท่านั้น คำพูดเหล่านี้ลูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ใดหรือไม่? คัมภีร์ถูกสร้างขึ้นจากสิ่งที่ผู้ก่อตั้งศาสนาอธิบาย แล้วผู้คนก็ศึกษาสิ่งเหล่านั้น พวกเขากราบไหว้บูชาหนังสือเหล่านั้นเนื่องจากมีการเขียนไว้ว่า “ละทิ้งร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ” นี่คือนิยามที่ต้องทำความเข้าใจ พ่อเตือนลูกว่าเริ่มแรกลูกมาที่นี้อย่างปราศจากร่าง ที่นั่นลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถไปสู่การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตนที่ปราศจากกิเลส นี่เรียกว่าโลกที่มีตัวตนและมีกิเลส จากนั้นในยุคทองโลกนี้ก็จะกลับมามีปราศจากกิเลส มีค่ายกย่องอย่างมากมายของเทพที่อาศัยอยู่ในยุคทอง ลูกๆได้รับการบอกว่า: ซึมซับทั้งหมดนี้เป็นอย่างดีและอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกดวงวิญญาณมาจากไหนก็ตามลูกก็บริสุทธิ์! เมื่อลูกมาที่นั่นลูกต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน ยุคทองนั้นเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลสและยุคเหล็กเรียกว่าโลกที่มีกิเลส ลูกจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกพูดว่า : โปรดเข้ามาในโลกที่มีกิเลสในร่างที่มีกิเลสเพื่อให้เราบริสุทธิ์และปราศจากกิเลส พ่อเองนั่งที่นั่นและอธิบาย ผู้คนสับสนเกี่ยวกับรูปของบราห์มาและถามว่าทำไมเราถึงเก็บรูปนี้ของดาด้าไว้ที่นี่? ลูกต้องอธิบายว่านี่คือ “พาหนะที่โชคดี” พระเจ้าชีวาพูดว่าพ่อได้ใช้พาหนะนี้เพราะพ่อต้องรับการคำจูนของวัตถุธาตุ พ่อจะทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์โดยวิธีอื่นได้อย่างไร? พ่อต้องสอนลูกทุกวันอย่างแน่นอน เวลานี้พ่อพูดกับลูกๆว่าพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ทุกดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อของพวกเขา กฎณะไม่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นพ่อของทุกดวงวิญญาณ เขามีร่างกายของตนเอง พ่ออธิบายสิ่งนี้แก่ลูกอย่างง่ายมาก: เมื่อใดก็ตามที่ลูกอธิบายแก่ผู้อื่น จงบอกพวกเขาว่า : พ่อพูดว่าลูกได้มาอย่างปราศจากร่างและลูกต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง เพียงดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่มาจากที่นั่น ใครก็ตามที่ลงมาในวันพรุ่งนี้ก็จะบริสุทธิ์ด้วยเช่นกันและจะได้รับการยกย่องอย่างแน่นอน ชันยาสซีและผู้ครองเรือนที่ชื่อของพวกเขากำลังได้รับการยกย่องจะต้องอยู่ในชาติเกิดแรกของเขาอย่างแน่นอน พวกเขาจะมาเพื่อก่อตั้งศาสนาของเขาเท่านั้น บาบอธิบายเกี่ยวกับกฎนี้ว่า ลูกต้องเขียนคำว่า “กูรู” อย่างแน่นอน เพราะผู้คนมากมายมีชื่อนานัก เมื่อบางคนได้รับการยกย่อง ค่ายกย่องนั้นควรมีความหมาย หากลูกไม่ใช่ค่ายกย่องที่ถูกต้อง ก็ดูเหมือนจะไม่ถูกต้อง ในความเป็นจริง มีการอธิบายแก่ลูกๆว่าไม่มีกูรูใดนอกจากผู้เดียว เป็นท่านที่ลูกพูดว่าสัจกูรูคือผู้ที่เปี่ยมอมตะ ท่านเป็นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะนั่นคือผู้ที่ไม่มีวันตาย ท่านคือดวงวิญญาณ ด้วยเหตุนี้เองพวกเขาจึงมานั่งและสร้างเรื่องราวเหล่านั้น ลูกหลายคนยังคงอ่านเรื่องราวภาพยนตร์ และนวนิยาย บาบ่าเตือนลูกๆว่า : ลูกต้องไม่อ่านนิยาย ฯลฯ บางคนมีนิสัยเช่นนี้ ที่นั่นลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีโชคหนึ่งร้อยเท่า แม้แต่บีเคบางคนก็อ่านนิยาย ด้วยเหตุนี้เองบาบ่าจึงบอกลูกๆทั้งหมดว่า : เมื่อใดก็ตามที่ลูกเห็นใครบางคนกำลังอ่านนิยาย ให้หยิบมันมาและฉีกทิ้ง! ไม่ใช่ว่าลูกต้องหวาดกลัวในกรณีที่มีใครบางคนสาปแช่งลูกหรือโกรธลูก ไม่มีอะไรที่เป็นเช่นนั้น ลูกมีหน้าที่ที่จะต้องเตือนกันและกัน มันผิดกฎที่จะรับฟังเรื่องราวในภาพยนตร์หรืออ่านสิ่งเหล่านั้น ลูกควรรายงานสิ่งนั้นกับบาบ่าในทันทีหากพฤติกรรมของใครบางคนนั้นผิดกฎ มิฉะนั้นพวกเขาจะเปลี่ยนแปลงตนเองได้อย่างไร? พวกเขาจะเฝ้าแต่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ตนเอง หากลูกเองไม่มีพลังโยคะ ลูกจะมานั่งสอนคนอื่นว่าอย่างไร? บาบ่าห้ามลูกไม่ให้ทำ ถ้ามีใครทำเช่นนั้นสำนึกของเขาจะก่อดรณเขาอย่างแน่นอน จะมีความสูญเสียต่อตนเอง ดังนั้นเมื่อลูกมองเห็นความอ่อนแอในผู้อื่น ลูกต้องเขียนถึงบาบ่า กิจกรรมของพวกเขาผิดกฎหรือไม่? เวลานี้ลูกบราห์มินคือผู้รับใช้ บาบ่าพูดด้วยเช่นกันว่า : ลูกๆ นมัสเต! ท่านอธิบายความหมายแก่ลูก ลูกๆผู้ที่สอนผู้อื่นไม่ควรมีสำนึกที่เป็นร่างใดๆ ครูคือผู้รับใช้ของนักเรียน ผู้ว่าราชการ ฯลฯ ลงนามจดหมายของเขาด้วยคำว่า “ฉันเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของท่าน” พวกเขาเพียงแค่เซ็นชื่อของเขาข้างล่างคำนั้น

เสมียนจะเขียนจดหมายด้วยมือ เขาจะไม่เขียนคำยกย่องของตนเอง ปัจจุบันครูเขียนสมญาของตนเองว่า“ศรีศรี” ที่นี้เช่นกันมีคนบางคนเขียนว่า“ศรีนั้นศรีนี้” อันที่จริงลูกไม่ควรเขียนสิ่งนี้ และผู้หญิงก็ไม่ควรเขียนว่า“ศรีมาติ”สำหรับตัวเธอเอง ต่อเมื่อศรีศรีชีพบามาด้วยตัวท่านเองและให้หนทางแก่ลูกที่ลูกสามารถได้รับศรีมาท ลูกสามารถอธิบายว่าพวกเขาได้กลายเป็นเทพด้วยการทำตามคำแนะนำของใครบางคนอย่างแนบเนียน ไม่มีใครในบาร์ตรูว่าพวกเขากลายเป็นนายของโลกที่สูงส่งเช่นนั้นได้อย่างไร ความซาบซึ้งนี้ควรจะสูงขึ้นภายในตัวลูก รูปภาพของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกควรจะติดกับหัวใจของลูกเสมอ ลูกสามารถแสดงสิ่งนี้ให้แก่ใครบางคนและบอกพวกเขาว่า: พระเจ้ากำลังสอนเราและทำให้เรากลายเป็นจักรพรรดิของโลก พ่อมาเพื่อก่อตั้งอาณาจักรนี้ การทำลายล้างโลกเก่าเพียงแค้อยู่เบื้องหน้า ลูกสาวที่เยาว์วัยสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยภาษาที่เป็นเช่นเด็กของลูก เมื่อพวกเขาเชื่อเชิญลูกให้ไปที่การประชุมใหญ่ที่เกิดขึ้น ลูกสามารถนำรูปภาพนี้ไปและนั่งอธิบายแก่พวกเขาว่าอาณาจักรของเขากำลังก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้งในบาร์ต ลูกสามารถอธิบายสิ่งนี้แก่ชุมชนที่ใหญ่โตใดๆ ลูกควรจะมี ความซาบซึ้งของงานรับใช้ตลอดทั้งวัน อาณาจักรของเขากำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นในบาร์ต บาบากำลังสอนราชาโยคะแก่เรา พระเจ้าชีวาพูด : โอ ลูกๆ คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอแล้วลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นถึง 21 ชั่วโมง ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ในปัจจุบันทุกคนมีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ เพียงศรี ศรี ชีพบาบาผู้เดียวที่ทำให้ลูกสูงส่ง พ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดนั้นกำลังสอนเรา พระเจ้าชีวาพูด: มานมานะบาฟ ! “พาหนะที่โชคดี” นั้นมีชื่อเสียงโด่งดังมาก บราห์มานั้นเรียกว่า“พาหนะที่โชคดี” ท่านเรียกว่า“มหาวิระ” ด้วยเช่นกัน ท่านกำลังนั่งที่นั่นในวัดติลาลา ชาวเจนผู้สร้างวัดแห่งนั้นไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกๆ ลูกสาวที่เยาว์วัยสามารถไปเยี่ยมเยียนพวกเขาได้ เวลานั้นลูกกำลังกลับมาสูงส่งมาก นี่คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของบาร์ต ลูกควรจะมี ความซาบซึ้งอย่างมาก! บาบทำให้ความซาบซึ้งของลูกสูงขึ้นที่นี่ ลูกทั้งหมดพูดว่าลูกจะกลายเป็นลักษมีหรือนารายณ์ ไม่มีลูกคนใดยกมือของลูกที่จะกลายเป็นรามหรือสิดา เวลานั้นลูกคือจักรพรรดิที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรง ไม่มีใครรู้จักลูกจักรพรรดิที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรง ลูกเข้าใจสิ่งนี้ในเวลานี้ มีคำว่า“มานมานะบาฟ”ในกิตะ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ! นี่เช่นกันเป็นสิ่งที่ต้องเข้าใจ ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งนี้ พ่อที่นั่งและให้คำสอนแก่ลูกว่า : ลูกๆ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ แล้วนิสัยนี้ของลูกจะดำเนินต่อไปเป็นเวลา 21 ชาติเกิด คำสอนเหล่านี้ที่ลูกกำลังได้รับเป็นไปสำหรับ 21 ชาติเกิด บาบอธิบายสิ่งหลักแก่ลูกซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า: นั่งที่นั่นขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อ,ดวงวิญญาณสูงสุดนั่งที่นั่นและอธิบายแก่พวกเราดวงวิญญาณ ลูกกลับมาสำนึกที่เป็นร่างซ้ำแล้วซ้ำเล่าและจดจำบ้านและครอบครัวของลูก สิ่งนี้เกิดขึ้นตลอดเวลา แม้กระทั่งในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา สติปัญญาของพวกเขาก็เร่ร่อนไปในทิศทางอื่นในขณะที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาของเขา ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจังเท่านั้นที่สามารถนั่งลงอย่างมีสมาธิ นั่นก็เรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธาที่ลึกซึ้งเช่นกัน พวกเขาจดซับอยู่ในความรักอย่างแท้จริง บางครั้งเมื่อลูกนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกปราศจากอย่างสมบูรณ์ เพียงลูกๆ ที่ดีเท่านั้นที่จะนั่งในสภาพเช่นนั้น การตระหนักรู้ในร่างกายจะถูกขจัดออกไป จงอยู่อย่างปราศจากร่างและนั่งด้วยความซาบซึ้งนั้น ลูกควรจะมีสติปัญญาที่ ชื่นชมด้วยความรู้ของวัตถุธาตุและธาตุบราห์มแห่งแสง พวกเขาพูดว่า: พวกเราจะหลอมรวมเข้าไปในสิ่งนั้น พวกเราจะละร่างเก่านี้และหลอมรวมกับธาตุบราห์ม ทุกคนมีศาสนาของตนเอง ไม่มีใครเชื่อในศาสนาของผู้อื่น ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปจะกลับมาตาโมประธานด้วยเช่นกัน พระเจ้าของกิตะมาเมื่อไหร่? เคยเป็นยุคของกิตะเมื่อไหร่? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ลูกรู้ว่าในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อมาและสอนราชาโยคะแก่เรา ท่านทำให้พวกเราสะอาดประธานจากตาโมประธาน สิ่งนี้หมายถึงบาร์ต มีศาสนามากมายนับไม่ถ้วนอย่างแนบเนียน ได้มีการจดจำว่ามีการก่อตั้งศาสนาเดียวและการทำลายล้างศาสนามากมายนับไม่ถ้วน ในยุคทองเคยมีเพียงศาสนาเดียว ในเวลานี้ในยุคเหล็กมีศาสนามากมายนับไม่ถ้วน แล้วก็มีการก่อตั้งศาสนาเดียว เคยมีศาสนาเดียวแต่สิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป ที่เหลือทั้งหมดยังคงอยู่ที่นั่น ตัวอย่างของดินไทรนั้นลูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ รากฐานไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป แต่ต้นไม้ทั้งต้นยังคงยืนอยู่ ในความเป็นจริงศาสนาเทพไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่เคยเป็นลำดับได้หายไปแล้วในเวลานี้ พ่อกำลังทำการก่อตั้งขึ้นอีกครั้ง ศาสนาที่หลากหลายทั้งหมดมาในภายหลัง เพราะวงจรต้องซ้ำรอยอย่างแนบเนียน, นั่นคือโลกเก่าจะกลับมาใหม่อีกครั้ง เคยเป็นอาณาจักรของเขาในโลกใหม่ ลูกมีรูปภาพที่ใหญ่พร้อมกับรูปภาพที่เล็ก เมื่อผู้คนมองเห็นลูกกำลังถือบางสิ่งที่มีขนาดใหญ่แล้วพวกเขาก็ถามว่า “คุณถืออะไร?” บอกพวกเขาว่า: เรากำลังถือสิ่งที่สอนมนุษย์ให้เปลี่ยนจากขอลานเป็นเจ้าชาย ควรจะมีความสุขและความกระตือรือร้นอย่างยิ่งในหัวใจของลูก เราดวงวิญญาณคือลูกๆ ของพระเจ้า พระเจ้ากำลังสอนเราดวงวิญญาณ! บาบจะวางเราไว้ในดวงตาของท่านและพาเรากลับบ้าน เราไม่ต้องอยู่ในโลกที่สกปรกนี้อีกต่อไป ขณะที่ลูกก้าวหน้าต่อไป จะมีเสียงร้องของความทุกข์ระทมเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย! ผู้คนหลายล้านจะตาย สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ไม่มีสิ่งใดที่ลูกสามารถมองเห็นได้ด้วยตาของลูกจะยังคงอยู่ มนุษย์ที่นี้เป็นเช่นหนาม ยุคทองคือสวนดอกไม้ ที่นั่นดวงตาของลูกจะเบิกบาน เมื่อลูกไปที่สวนดวงตาของลูกจะกลับมาเบิกบานอย่างยิ่ง เวลานั้นลูกกำลังกลับมามีโชคหลายล้านเท่า ผู้ที่กลายเป็นบราห์มินมีหลายล้านที่

เท้าของเขา ลูกๆ ต้องอธิบายว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรนี้ ด้วยเหตุนี้เองบาบาจึงได้ทำเข็มกลัดขึ้นมา สวมสำหรับสีขาวและมีเข็มเครื่องหมายของลูกด้วยเช่นกันและสิ่งนี้จะเฝ้าแต่ทำงานรับใช้โดยอัตโนมัติ ผู้คนร้องเพลงว่าดวงวิญญาณได้อยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจความหมายของ “ระยะเวลาที่ยาวนาน” พ่อได้บอกลูกว่าลูกพบท่านหลังจากเวลาที่ยาวนาน หลังจาก 5000 ปี ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าเป็นราศีและภุชณะที่มีชื่อเสียงโด่งดังที่สุดในโลกนี้ พวกเขาคือเจ้าชายและเจ้าหญิงองค์แรกของยุคทอง มันไม่ได้เข้าไปในจิตใจของใครว่าพวกเขามาที่นี้อย่างไร แน่นอนว่าต้องมียุคเหล็กก่อนยุคทอง พวกเขาได้ทำการกระทำอะไรที่พวกเขากลายเป็นนายของโลก? ผู้คนของบาร์ตไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นนายของโลก เมื่อเคยเป็นอาณาจักรของพวกเขาในบาร์ต ไม่ได้มีศาสนาอื่นใด ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก แม้ว่าจะมีรูปภาพของเขาในวัดพวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าการก่อตั้งกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ ลูกๆ เช่นกัน, ลูกเข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไป บางคนลืมทั้งหมดนี้ อย่างสิ้นเชิง พฤติกรรมของลูกกลายเป็นอย่างที่เคยเป็นมาก่อน ที่นี้พวกเขาเข้าใจทุกสิ่งอย่างดีมาก แต่ทันทีที่พวกเขาออกไปข้างนอก ทุกสิ่งก็จบสิ้น ลูกควรใส่ใจในการทำงานรับใช้ สร้างวิธีการที่จะให้สาสน์นี้แก่ทุกคน ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ลูกต้องบอกทุกคนด้วยความซาบซึ้งว่า : ชีพบาบาพูดว่า “จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย” พวกเราไม่จดจำใครนอกจากชีพบาบาผู้เดียว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เก็บภาพของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไว้กับลูกเสมอ มีความซาบซึ้งว่าลูกกำลังกลายเป็นนายของโลกด้วยการทำตามศรัทธา เรากำลังจะไปสวนดอกไม้ซึ่งดวงตาของเราจะเบิกบานที่นั่น

2. มีความใส่ใจในการทำงานรับใช้อย่างมาก ทำงานรับใช้ด้วยความกระตือรือร้นอย่างมากและด้วยหัวใจที่กว้างใหญ่โดยใช้รูปภาพขนาดใหญ่ เปลี่ยนขอทานให้เป็นเจ้าชาย

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้รอบด้านและรับปราชดของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดด้วยการรับใช้ยกย่อง การได้รับโอกาสในการรับใช้รอบด้านในยุคบรรจบพบกันนั้นเป็นลึฟต์ในละครด้วยเช่นกัน ผู้ที่รับใช้ยกย่องรอบด้วยความรักจะได้รับปราชดของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดโดยอัตโนมัติ พวกเขาอยู่อย่างปราศจากอุปสรรค พวกเขาได้รับเพียงครั้งเดียวและรับผลของงานรับใช้นั้นถึงหนึ่งพันเท่า “ ลังกา” ที่ละเอียดอ่อนและทางกายภาพ (การถวายอาหารอย่างต่อเนื่อง) ควรดำเนินต่อไปตลอดเวลา การทำให้ทุกคนมีความพอใจเป็นงานรับใช้ที่ใหญ่ที่สุด การให้การต้อนรับด้วยความยินดีเป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

คติพจน์: มีความมั่นคงในการเคารพตนเองและความหยิ่งยโสทุกประเภทจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ

*** โอม ซานติ ***